

MUSICA INCANTANS,

SIVE

POEMA

EXPRIMENS

Musicae Vires,

Juvenem in Insaniam adigentis,

ET

MUSICI inde PERICULUM.

Authore ROBERTO SOUTH, Art. Bac. nunc
S. T. P. & Aedis Christi Canonico.

L O N D O N I:

Typis & Impensis H. Hills, in Black-Fryars, propè
Thamesin. Pretium 2 d.

Fu

Inv
Qu
Inf
Dex
In f
Cer
To
Et

Cl
Illu
Vic
Cu
Spe
Ut
Ign

A R G U M E N T U M.

Juvenis quidam audita, quam ipse enixe impetrarat, Harmonia, in Isaniam actus est, & seipsum in Mare Præcipitavit : Citharædus Judicio sistitur, accusatur Homicidii; ex Musico, tum Orator factus, seipsum defendit, & absolvitur.

NON, Ego, Cæsareas Acies ; non Arma virumq;
 Sed Citharam, Plectrumq; cano : nec inutile Numen
 Invoco in auxilium : me vivus Anhelitus ille,
 Quo solet inflari vocalis Tibia, pleno
 Inspirat Genio : Sed quæ depingere Vocem
 Dextra potest, Oculisq; Eccho signare Videndam ?
 In sua poscebant antiqui carmina Vates
 Centum Ora & Linguas : nos Centum poscimus Aures,
 Totque etiam Voces ; quis enim laudare Choraulem,
 Et Lyricam, poterit, nisi Centum vocibus, artem ?

Doctus in Arcadicis vivebat Musicus oris,
 Clarus circa urbes, & famæ Voce Lyraëque ;
 Illum lætus Hymen, plausu, juvenumque Choræis
 Vicinâ quondam latè celebratus in urbe,
 Cum Lyricis aliis, tanta ad Solennia traxit,
 Spe pretii, pariterque dapis ; pro more jugales
 Ut caneret Ritus : nam quamvis nubere Musa
 Ignoret, celebrare tamen Connubia gaudet :

Et si Musa filet, torpent epulæque Venusque;
 Bacchus & ipsa Ceres frigent sine Apolline: festa
 Quis melius Lyrico celebret Convivia, qui cum
 Voce suâ traxisse feras, Volucresque solebat,
 Non tantum Citharâ novit Celebrare, sed ipso
 Instaurare etiam potuit Convivia Cantu?

At tandem urgente die, festoque peraeto,
 Nota reversurus cum jam per prata rediret,
 Elysiis spatians olim velut Orphæus agris,
 Incidit in Juvenem, qui post transacta serenus
 Tempora cœnandi, vicina exhibat in arva:
 Cui Juvenis (quis enim sua non habet Obvia Fata?)
 Inscius occurrit: Venientem agnoscit ab Ore,
 Jamque Videre juvat, quia sic Audire placebat:
 Heu Miser ignarus nimium, quod noster hic Orpheus
 Non tam Saxa trahat Secum, quàm triste Sepulchrum!

At citò colloquio facto, dictâque salute,
 Aggreditur Juvenis precibusque, & laude Choraulem,
 Et Citharæ Vocem, facundâ Voce precatur:
 Sollicitè sua damna rogans: pretiumque petenti
 Spondet, & oblato sua Fata pasciscitur Auro.

Tum Fidicen, sumptâ Citharâ, trepidantia tentat
 Fila manu, plectroque prius quàm pangere carmen
 Incipit, immutat chordas, & in ordini fili
 Explorat cujusque sonum, cernitque peritus
 Concordare fides quamvis diversa sonantes;
 Tam placida, & Concors fuit hæc discordia fratrum,
 Sæpè levi digito dum stringit fila, feritque
 Transiliente manu, minimè meditatus, & Ultro
 Incidit in Cantus, & prodit Nescius artem.

Sic instruxit Ebur, suntque hæc prologia cantûs
 Artifices testata manus; dum nititur omnes
 In Carmen citharæq; suosq; intendere Nervos.
 Sic postquàm instituit chordas in carminis Usus

Aptatas;

Aptatas ; atque Arte Viam patefecit ad Artem :
 Altius insonuit, vox Crescit & instar Alaudæ,
 Dum canit, Exurgit. Digito Chelys ista loquaci
 Sic postquam sonuit ; levâ huic in parte mamillæ
 Cor Salit, & peragit Citharâ modulante Choreas :
 Non aliter, quàm si salienti pollicis ictu
 Percuteret Cordis Fibras, vis tantaq; plectri est,
 Ut valeat Filo captivam ducere mentem.
 Cùmque animo Juvenis Victo succumberet, uno
 Concentu Vicit Fidicen, cecinitque Triumphum.
 Dextra facit cantum, sonus exit ab ungue, videri
 Possit ut à digito fluxisse melodia ; Vocem
 Ipsa manus proferr, arguta Vicaria linguæ :

Non Aures solum rapuit vis musica, totum
 Sed Juvenem ; membroq; miser mutatur in omni :
 Nunc rubuit Vultus, nunc palluit, utq; solebat
 Vox variare sonos, sic hic Variare colores :
 Pes saltare quidem potuit, sed victus abire
 Non tulit : in Venis ipsum Saliisse cruorem
 Plus solito aspiceres : ira demum quilibet artus,
 Si non audire, at poterat Sentire canentem :
 Denique sic motus, sic toto est corpore raptus,
 Ipso animata putes ut Corporis Organa Cantu.

Anxius intereà, Cæco se Verbere carpi
 Miratur, Fidicenque Lyræ quos incutit ictus,
 Se sentire putat Juvenis : sic Verbera sentit
 Quæ non ipse tulit ; misera dum Vulnere plectrum
 Dat Magico quodam Cantu, pariterq; potenti
 Ac Medea olim permulcet Carmine mentem.
 Multa quidem cantat, quæ vel Narrata placerent,
 Scilicet imprimis Philomelæ flebile fatum,
 Et querulam historiam referunt modulantia Fila,
 Quam Virgo narravit Acu, nunc furta deorum,
 Innumerosque Jovis recinit lascivus amores :
 Sed tamen hæc Juvenis licet audiat omnia, solo

Captus Amore lyrae est; & cum divina canuntur
Furta, rapi à Citharâ potius sua pectora credit,
Vimque sibi inferri: quoties hinc fila Choraules
Percutit; hic geminat, mæstosq; reciprocatur ictus
Pectora percutiens: sic sensim in corda furorem
Incauta immittit fidicen, mentemque per aures
Evocat.

At postquam citharæ vim sic Cantando probâisset,
Ipse simul cantat, pleno & modulantiore ore
Naturæ pariter Vires conjungit, & Artis.
Vox, fateor, diversa sonat lyriciq; lyraeq;
Sed sonat interea Juvenis Vox una gementis.
Et quia Conjuncti Cantus Vis fortius urget,
Non tulit ulterius, sed dum canit ille cruentus,
Concentusque suos citharæ Concentibus addit,
Prorumpit subito rabies: & Musicus ipso
Enecat afflatu, mortemque effundit ab ore.
Ac tanquam in linguâ clausum cantantis inesset
Nescio quid, linguæ soleat quod inesse Caninæ,
Progignens rabiem, subiti mala causa furoris
Dementat Juvenem; rabiesque infusa per aurem
Invadit Cerebrum; geminiq; potentia cantus
Obruit invalidas aures: hoc ergo furorem
Intulit, auditâ modulantis voce Choraulis,
Credibile est propriâ saltasse è sede Cerebrum.

Prodit inassueto jam se dementia gestu,
Huc, illuc oculos rotat, ardet, & indice vultu
Attoniti dat signa animi, cerebroq; soluto
Excurrunt profugi ruituro è Vertice Sensus.
Sæpe caput quassat, tanquam Vestigia cantus,
Quæ vel adhuc retinet, quæ mente tenaciter hærent,
Ex animo Excuteret: sæpe ore, & vertice coelos
Suspicit Erecto, jurans timerarius illuc
Se non venturum, quia dicitur ætheris axis
Circumagi Harmoniâ, & volvi concentibus orbes.
Sic loquitur rabies: celeri mox littora passu
Acer adit, totumque animo jam concipit æquor,

Parque

Parqu
Nec f
Quân
At ja
Fortè
Se tu
Vifa

Co
Spec
Dum
Leth
Non
Dilu
Salte
Dum
Com
Ire
Mu
Dut
Mo
In C
Cor
Qua
Sæp
Nu
Ha
Et
Hin
Acc
Fre
Jan
Ta
Ly
Dir
Oc

Parque furit pelagi, turbati & pectoris ætus.
 Nec fervente freto plùs fluctus spumeus alber,
 Quàm spuma, huic madido rabies quam sudit ab ore.
 At jam ferales cùm pervenisset ad Undas,
 Fortè fuit Refluxus aquæ; solitoque relapsu
 Se tulit, & tanquam scelus hoc foret unda perosa,
 Visa fuit regredi, timidioque recedere fluctu.

Constitit hic Amens, & tali Littora Vultu:
 Spectat, quali Ajax olim Sigæia vidit.
 Dumque memor nimium, fixam tenet auribus Eccho;
 Lethes optat Aquas, sed cum contingere Lethen
 Non datur, æquoreis Oblivia quærit in undis;
 Diluat ex animo ut cantus, denturq; dolenti
 Saltem inter mutos sibi tuta silentia Pisces.
 Dum spectat fluctus, Rabiem, mentisque tumultum
 Comparat Æquoreo; nunc lata per æquora Demens
 Ire cupit, Curasque animi committere Ventis.
 Multa quidem mala Pontus habet; tamen omnia spernit;
 Dum nullas videt hic Citharas: Crescente furore
 Mox Amens ubi sit nescit; qualique Charybdis
 In Gyrum rapitur; tali huic Vertigine fertur,
 Corripiturque Caput, Cerebrumque Natare videtur,
 Quamvis nondum ullas, nisi visu, tangeret undas.
 Sæpe timet mortem, sæpe optat, & Æquoris instar,
 Nunc Animus Fluxus peragit, dubiosq; Reflexus.
 Hæc volvens subitò se mittit in æquora Saltu,
 Et minùs insanis demens se mergit in undis.
 Hinc præter Scyllæ Rabiem, furor additus alter,
 Accessitque mari Rabies nova: fluctibus haustus
 Frenet adhuc, ultroque licèt modò fata petebat,
 Jam tamen oppugnat, certatque obfistere morti.
 Tandem Vorticibus raptus, victricibus undis
 Lymphatus cessit: Citharæque Lyræque valet
 Dixit, & acceptum bibulis trahit auribus æquor,
 Occluditq; Oculos verè hâc in morte Natantes.

Haud aliter, memini, facilem cùm durior Eccho
 Narcissus fugeret, periturum immerferat Amens
 Dilecti se fontis aquis; æqualia fata
 Huic quodque contigerant, dulcem furiosior Eccho
 Qui fugiens, pariter cecidit fatalibus undis:
 Par hic morte fuit, par & novitate furoris,
 Et dum prospiceret vitreum moriturus in æquor,
 Vel sua Narcissum non plus reserebat Imago

Quem sic lethiferis occidit muscus Odis,
 Credo hujus dirum primis Natalibus omen
 Non fauste Cecinistis Aves. In funera Musæ
 Conspirant; sic Fata Novem serus armat in Unum.
 Verè erat hic Siren, non tam quia Voce sonorus,
 Et liquido æquoreos superans modulamine cantus,
 Quàm quoniam Harmoniâ, Sirenum more, Furentes
 In mare deducat, cantuque impellat in æquor.

Alter hic Amphion, nam vites artis uterque
 Edidit æquales, nisi quòd tamen ille Ferarum
 Mulcebat Rabiem; dedit Hic Cantando Furorem.

Hei mihi! quòd tam dulce melos, plectrumq; Canorum,
 Non foret innocuum, nec Ternæ sola fororis,
 Sed Citharæ fuerint etiam Fatalia fila!
 Quà non Versatur Lachesis, levis ictus in aurem
 Si sit lethalis, valeatque occidere cantus,
 Et tenues jugulare soni, si vulneret Eccho!
 Quin Arcus igitur, Lyricorum Antistes Apollo,
 Projice, si Nervus plus ipso Vulneret Arcu.
 Dum cantu occumbunt prostrati; credimus ipsas
 Nunc bellare Tubas: nec jam res mira putetur,
 Si gallus Superet, solùm cantando, Leonem.

O Vox sæva, necem peragens, & funeris Author!
 Quâ non, Harmonici crudelior ipsa Neronis

Vox fuit, & quâ non sonat aptior ulla Tyranno !
 Talis erit Fidicen sævus Nero, funebre cantans
 Lethiferumque melos, & cæde notabile carmen.

Hunc olim Empedocles, si plectro, & voce canentem
 Audisset, quamvis jam tum properâisset ad Ætnam;
 Fata, necisque modum mutâisset, & igne relicto,
 Ætnæisq; rogis, ultro periisset in undis.

Si foret hic Pastor, placidoq; Armenta, gregesque
 Carmine mulceret, cantuque per avia capras
 Cogeret errantes, miri Vi carminis actus,
 In freta grex rueret præceps, pluresq; videret
 Per mare Phryxus Oves, pelagusq; immane Natantes.

Si post Stagnantem lethali gurgite mundum,
 Tertius elapsus, communi è Strage superstes
 Mansisset Fidicen, Tritonis numine Salvus;
 Et tibi Deucalion simili lenire parâisset
 Concentu Curas, etiam ipse immersus in æquor
 (Crede mihi,) irrueres, & Te quoque pontus haberet.

Ignis Apollinei qui Vi liquefactus in altos,
 Icare, concideras fluctus; velocius isses
 In medium, Citharâ compulsus Apollinis, æquor.

Si Cithara occidat, si fila sonantia præstent
 Officium gladii: cum bella Pelasga reliquit,
 Sumeret & Lyricum projectâ cuspide plectrum,
 Non arma abjecit, verum Mutavit Achilles.

At jam Fama loquax, quæ tam memorabile fatum
 Et miras citharæ voces, taciturna filere
 Non poterat, subito tanquàm Vocalior Eccho
 Auditos iterat Cantus: & ut omnia mendax
 Aucta refert; sic & pariter cum cantibus auget
 Cantantis Crimen; portatq; ad Judicis aures.

Et jam Causidicus, miserandi in fata paratus
 Fortiter Accusat, Vexat, certatq; ruentem
 Harmoniæ causam, rauca Subvertere Voce.
 Convertens igitur Vultus, ad triste Tribunal,
 Concilium rigidum tali Sermone salutat.

Oratio Causidici Fidicinem Accusantis.

‘ **D**A veniam (Præses Reverende) exponere paucis
 ‘ Hoc scelus; ante tuas quam Musicus occupat
 aures.

- ‘ Sistimus adductum huc, mirum Citharæq; Necisq;
- ‘ Artificem, cui non, hominem est Occidere major
- ‘ Quam Cantare, labor: sed enim non possumus ultra
- ‘ In Terris Sirena pati, monstrum Æquore majus.
- ‘ Dulce sonant Citharæ, verum Sonat altius illis
- ‘ Cædes: nec pariter Cantatis Crimina possunt
- ‘ Cum levibus transire Sonis: Se Musicus ipse
- ‘ Voce suâ prodit, proprio condemnat & Ore.
- ‘ Si Citharæ hæc vis est; merito discerpitur Orpheus,
- ‘ Dignus & Amphion tantum Comes esse Ferarum.
- ‘ Quod si sic Volucres cantarent, quilibet esset
- ‘ Vultur; Voce sua, non Rostro pectora lædens.
- ‘ Sic struit insidias, mortemque Infernus hic Orpheus,
- ‘ Atque aufert Juveni mentem: qui protinus Amens
- ‘ Æquor amat, veluti quædam Venus esset in illo,
- ‘ Deceptusque Sono, dulces putat æquoris undas.
- ‘ Quid faceret Juvenis, quem prensis fata tenebant
- ‘ Auribus? audito hoc Cantu, non Dædalus ipse
- ‘ Æquora fugisset, nisi Ceram aptâisset ad aures.
- ‘ Sic nec Terra satis Sceleri, simul adjicit æquor;
- ‘ Et juvenem mergens, ipsa quoque polluit undas,
- ‘ Dum late Spatians crimen trans æquora currit.
- ‘ Sed non ulterius tantum durare sub undis

Sustinuit

‘ Sust
 ‘ Crim
 ‘ Non
 ‘ Vin
 ‘ Si t
 ‘ Cur
 ‘ At
 ‘ Salt
 ‘ Nul
 ‘ Exc
 ‘ Justi

Dis
 Pro l
 Credi
 Musi

Ne
 (Qua
 Acced
 Voce
 Artis
 Sic pr
 Susper
 Quam
 Haud
 Facun
 Comp
 Forma
 Lex, &

- ' Sustinuit facinus, surgit, lucetq; per ipsas
 ' Crimen aquas : & iusta diu quia poena Cruentum
 ' Non rapit, ipse fremit Nereus ; quoniamq; moratur
 ' Vindicta, iratis secum mare murmurat undis.
 ' Si tamen hæc natura lyrae est, ut Musica mergat,
 ' Cur fuit in medio pelago tam tutus Arion ?
 ' At Tu, si Juvenem misisti invitus in æquor,
 ' Saltem etiam poteras Cithara Delphina parasse.
 ' Nulla igitur fonti remanet defensio : Jura
 ' Exclamant, contraq; reum juncta omnia Voce
 ' Justitiam resonant : atq; hæc est Musica Legum

Dixit : at hic tanquam damnato quisque timebat
 Pro lyrico ; neque enim quisquam responsa daturum
 Crediderat ; verum res hæc miranda fuisset,
 Musica si taceat, si nil respondeat Eccho.

Nec mora, Clamori Præconis Voce citatus,
 (Quamvis Harmoniam nullam Vox ista ferebat,)

Accedit Fidicen trepidans, timideque labanti
 Voce loquens, (tanquam Tremor hic quodque Musicus
 Artis enim sæpe est tremulas effingere Voces ;)
 Sic prodit, plectrumque humero lethale sinistro
 Suspendens, Causam dicit ; Vitamque disertus
 Quam propè Cantando amisit, Dicendo tuetur.
 Haud secus ac Gracchus, qui cùm suggesta Patronus
 Facundus premeret, citharâ post terga Sonanti
 Composuit Vocem ; plectroque docente, loquelam
 Formavit Variam. Tandem ipsa silentia servat
 Lex, & Jura tacent : Fidicen dum talia fatur.

Oratio

Oratio Fidicinis se defendentis.

DET Misero mihi Voce, precor, Sors mitis Eadem
 Qua rapui alterius, propriam defendere Vitam.
 At quia nulla unquam revocat Palinodia mortem,
 Et pro Demerso lacrymas dare, jure Vocetur
 In mare fundere aquas: nulla revocabilis arte
 Sit mea Culpa licet, forsan tamen Arte tuenda est.
 Et certe cantus morienti impendere, cædem
 Non facere est, querula sed deplorare perempti
 Exequias Cithara: Verum quia Carminis Author
 Phæbus, & Inventor Citharæ, pro more sub undis
 Fertur, & Hesperium tuto descendit in æquor;
 Crediderim quod aquas simili ratione faventes
 Harmoniæ Dominus, pariterq; Auditor haberet.
 Finge tamen nostro se projecisse Furentem
 Impulsu in fluctus: hæc Sola est Culpa? quis unquam
 Navigat Anticyras, Cerebri medicamina quærens,
 Nec tamen intrat Aquas, nec se commiserit undis?
 At, bene si memini, Vitæ cum traditur ortus,
 Harmoniam esse Animam, Veterum mihi dogmata suadent;
 Cædem ergo fecisse Lyra, faciliq; cruentam
 Cantu inferre necem, nimia est occidere Vita.
 Esse tamen Lethale potest audire Canentem,
 Cum neque nos unquam Mors ipsa Audita Necaret?
 Sed quia Mersus erat, cædem Lustralibus æquor
 Purgat aquis; mortisque genus mortem expiat ipsam,
 Quæ cædem fecitque eadem quoque diluit Unda.
 At Vos ô fluctus, quoniam sic cuncta soletis
 Mergere Crudeles, nostrum quoque mergite crimen.
 Si tamen hoc moriar damnatus crimine quonam
 Extinguar fato? num quæ me Sylva secuta est,
 Arboreumq; nemus, tandem in suspendia cedant,
 Inque Cruces abeant? & sic me Sylva sequatur,
 Ut sæpe a tergo sequitur Vindicta Nocentem?
 Anne etiam terra obruterit? Lapidisque canenti

Qui

Qui
 Si n
 Et t
 Car
 Cris
 An
 An
 Qu
 Car
 Par
 Alte
 For
 Nul
 Vos
 Vos
 Sic
 Pare

D
 Imp
 Ut,
 Acce
 Et si
 Can

Si
 Mat
 Impu
 Prolu
 Adde
 Incl
 Quis
 Ibat
 Et L
 Dirca
 Fama
 Illa q
 Digni

Qui fuerant Comites, fient mihi saxa sepulchra?
 Si mihi causa Necis Lyra fit, tunc instar Oloris;
 Et saltem hoc, videar dicendus, nomine, Cygnus,
 Carmina quod cecini propriæ prænuntia mortis.
 Crimen Ego Audivi, superest audire probatum;
 An quia Mersus obit Juvenis, nos mersimus? ipse
 An feci, ut fureret, quia me cantate furebar?
 Quod si dum canerem cecidisset Stella, quid ergo
 Carmina de Cœlo deducere Sydera credes?
 Par certe furor est, in me transferre furorem
 Alterius: Musas tam stultum est dicere mortis
 Fortuitæ causas; Artique ascribere casum.
 Nullum ego Carnifice effudi unquam Vocem cruorem;
 Vos soli Legum Domini, qui jura tenentis,
 Vos soli miseros occidere Voce potestis.
 Sic fatus; Misero, Exclamat, nec fata merenti,
 Parcite clementes: Et Parcite retrulit Eccho.

Dixit; & hanc, memini, facili candore jocosus
 Imposuit Judex dicto pro crimine pœnam,
 Ut, quoniam Lyricum superaverat Orphea cantu,
 Acceptâ citharâ Stygias inviseret oras,
 Et simili arte canens, quem demisisset ad Umbras
 Cantu, illum rursus Cantu revocaret ab Umbris.

Si quis fortè roget, mihi cur dementia versùs
 Materiam dederit; Furor ille Poeticus, inquam,
 Impulit: & prohibens Musarum in Fonte morari,
 Proluere immenso me jussit in æquore Labra.
 Adde, quòd excludit Sanos Helicone Poëta.
 Inclyte Nervorum Rector, citharæque magister,
 Quis Te digna canat? regiones Musicus Orpheus
 Ibat ad infernas: Tu vertice Sydera tangis:
 Et Lyricus Vates superas mea Carmina, solum
 Dircaei Cygni, Calamoque, & Voce sonandus.
 Famæ implere Tubam valet hæc Vox Sola trahebat
 Illa quidem Sylvas; Lauri te sponte sequuntur.
 Dignus es ut vivas post funera, Memnonis instar,

Vocali insignis Statua; tibi ut ipse superstes
 Te Solus recinas, tua ut ipse Epicedia cantes;
 Qui, post Demersum hunc, monumenta perennia Vocis,
 Et citharæ laudes, ipsis inscripseris undis,
 Cum mea, per latum hoc Pelagus laudumq; tuarum
 Æquor, Vela feram, pæne hic immergor & ipse.
 Nam patet in laudes vastus tibi Campus Aquarum;
 Sed præstat regredi, & motos componere fluctus.

FINIS.

A
 Ma
 The
 Ho
 The
 Wi
 Cy
 The
 Fac
 Mo
 The
 Coc
 An
 Abs
 The
 A S
 The
 Inst
 The
 An
 t
 Hor
 The
 The
 Luc
 The
 Bell
 Dap
 A Po
 de
 Nun
 Tun
 An C
 Hog
 Mil
 Bos
 Jo
 Cana

*A Catalogue of Poems, &c. Printed and Sold by H. Hills
in Black-Fryars, near the Water-side; where several
more may be had that are not here Inserted.*

A Congratulatory Poem on
Prince George of Denmark,
&c. on the Success at Sea.
Marlborough Still Conquers.
The Flight of the Pretender.
Honesty in Distress, a Tragedy.
The Kit-Cats a Poem, &c.
Wine, a Poem, &c.
Cyder, a Poem, in 2 Books, with
the Splendid Shilling, &c.
The Pleasures of a Single Life, &c.
Faction Display'd.
Moderation Display'd.
The Duel of the Stags, &c. —
Coopers-Hill, by Sir J. Denham.
An Essay on Poetry, by the Earl of
Marlgrave.
Abalom and Achitophel.
The Plague of *Athens*.
A Satyr against Man and Woman.
The Forgiving Husband.
Instructions to *Vanderbank*.
The Temple of Death.
An Essay on Translated Verse, by
the Earl of *Roscomon*.
Horace: Or the Art of Poetry.
The History of Insipids.
The Swan-Trip Club.
Lucretius on Death, &c.
The Medal against Sedition.
Bellizarius a great Commander.
Daphnis, or a Pastoral Elegy, &c.
A Poem on the Countess of *Abing-*
don.
Nundinæ Sturbrigiences.
Tunbrigialia.
An Ode on the Incarnation, &c.
Hoglandiæ Descripio.
Milton's Sublimity on Cyder.
Bosworth-field, a Poem, by Sir
John Beaumont Bar.
Canary Birds Naturaliz'd.

Poems on the Death of the late
Queen Mary.
Baucis and Philemon, &c.
Circus, a Satyr: Or the Ring in
Hide Park.
St. James's Park, a Satyr.
The Spleen, a Pindarique Ode, &c.
Philips's Pastorals.
A Letter from *Italy*, to my Lord
Halifax, with other Poems.
Blenheim, a Poem, by *Phillips*.
Mac-Flecknoe, by J. Dryden; with
Spencer's Ghost, by J. Oldham.
The Female Reign, an Ode, by
Sam. Cobb.
The Upstart, a Satyr.
A Poem on the Taking *St. Marys*,
Windfor Castle, a Poem.
The Servitor, a Poem.
The Pulpit War.
The Campaign, a Poem, by Mr.
Addison.
The Counter-Scuffle, a Poem.
Don Francisco Sutorisfo.
Consolation to *Mira* mourning,
A Panegyrick on *Oliver Cromwel*,
with three Poems on his Death.
A Poem in Defence of the Church
of *England*.
The Apparition, a Poem.
The Hind and Panther Transfers'd
to the Story of the Country
Mouse and City Mouse.
Dr. Gath's Dispensary.
Memoirs on *John Hall*, the Famous
Robber, &c.
Mr *Shafroe's* Narrative giving an
Account of the Birth of the Pre-
tended Prince of *Wales*, &c.
The True-Born Englishman.
The Husband, a Poem.

**A Catalogue of Sermons Printed and Sold by H. Hills, in
Black-fryars, near the Water-side, where are several
others too numerous to insert.**

<p>12 John Tillotson, late Archbishop
of Canterbury.</p> <p>4 Sir William Dawkins, Bishop of
Chester, 14 his Volume.</p> <p>11 Offspring Blackall Bishop of Ex-
eter (8 Esq; Boyle's Lectures.</p> <p>5 Wedding Sermons,</p> <p>1 William Wake, B. of Lincoln.</p> <p>10 John Sharp Archbisch. of York.</p> <p>5 Robert Moss, D. D.</p> <p>5 Tho. Knaggs M. A.</p> <p>5 White Kennet, D. D.</p> <p>4 Hen. Sacheverell M. A.</p> <p>1 Rob. Lightfoot, B. D.</p> <p>3 William Beveridge, D. D.</p> <p>3 George Stanhope, Dean of Cant.</p> <p>3 Rich. Willis Dean of Lincoln.</p> <p>2 Phill. Stubs, M. A.</p> <p>1 Mr. Robert Parsons, Earl of Ro-
chester's Funeral Sermon.</p> <p>1 Ralph Lambert, D. D.</p> <p>1 William Savage, B. D.</p> <p>1 Symon Partrick, M. A.</p> <p>6 Fr. Atterbury, Dean of Carlisle
with a Letter, and large Vindica-
tion with a 2d Letter in Answer.</p> <p>3 George Smalldridg, D. D.</p> <p>1 John Haslewood, D. D.</p> <p>1 Dr. Moore, Bish. of Ely.</p> <p>1 Will. Talbot. Bishop of Oxford.</p> <p>2 Will. Nicholson. Bp. of Carlisle.</p> <p>3 W. Fleetwood, B. of St. Asaph.</p> <p>1 Anth. Horneck, D. D.</p> <p>6 John Adams, D. D.</p> <p>1 P. Downes, M. A.</p> <p>4 Benj. and J. Hoadly, M. A.</p> <p>3 Tho. Tennyson, A.B. of Canterbury.</p> <p>4 S. Clark, M. A.</p> <p>1 Blackburn, Dean of Exeter.</p> <p>1 Rich. Jenks, M. A.</p> <p>1 Fran. Gastrell, D. D.</p> <p>1 Mr. Cornwallis.</p> <p>1 John Stilsman, B. D.</p> | <p>3 T. Manningham, D. D.</p> <p>1 call'd the Last Century.</p> <p>1 Robert Eyre, D. D.</p> <p>4 Th. Trimnal, D.D. now B. of Norm.</p> <p>1 S. Dunster A. M.</p> <p>1 J. Sharp, A. M.</p> <p>1 T. Sherlock, M. A.</p> <p>1 R. Nelson,</p> <p>2 Bisse, M. A. & D. D.</p> <p>1 J. Trap, M. A.</p> <p>1 J. King, M. A.</p> <p>1 W. Wotton, B. D.</p> <p>3 W. Tilly.</p> <p>1 Willett, M. A.</p> <p>1 H. Stephens.</p> <p>1 Character of a Virtuous Woman.
Christianity in short.</p> <p>2 Sprat, B. Rochester.</p> <p>1 J. Rawson, D. D.</p> <p>1 T. Rennell, M. A.</p> <p>1 W. Whitfield.</p> <p>2 T. Bray, D. D.</p> <p>2 Ed. Stillingfleet, D. D.</p> <p>1 J. Pelling, D. D.</p> <p>1 Fr. Hare, A. M.</p> <p>3 S. Colby, M. A.</p> <p>A Letter from the Pastors and Pro-
fessors of Geneva to the King of
Prussia, with the King's Answer.</p> <p>1 Wheatly's Passing-Bell.</p> <p>1 Jackson</p> <p>1 Nichols, D. D.</p> <p>1 The Virgin Mary.</p> <p>1 Loyd's 30 Jan.</p> <p>1 Peter's Pattern.</p> <p>1 Harrison.</p> <p>1 Lake, D. D.</p> <p>1 Nath. Wheyley, M. A.</p> <p>1 Sam. Hilliard, M. A.</p> <p>1 Arch Bp. Laud.</p> <p>1 Hough Bp. of Lichfield.</p> <p>1 Smalbroke.</p> <p>1 Chiswell.</p> |
|---|--|